

[Niels Jørgen Nielsen.]

skabsafbrydelserne i en tid, hvor antikonceptionelle midler bliver mere og mere udbredt, samtidig med at den almindelige velstandsstigning skaber forudsætningerne for en stadig udbygning af den sociale forsyng. Dertil kommer som tidligere nævnt, at disse mange barnløse ægteskaber, hvor ægtefællerne med glæde vil påtage sig forpligtelserne ved et eller flere adoptivbørns forsørgelse og opdragelse, også svækker argumenterne for den sociale indikations nødvendighed.

Lad mig slutte med at sige, at jeg ikke deler den tilfredshed, der er kommet til udtryk med, at diskussionen om svangerskabsproblemerne er blevet afdramatiseret, som det hedder, for hvor ubehageligt det end kan føles, drejer det sig her om et drama og ikke om et lystspil.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg har først nogle bemærkninger at gøre til de enkelte indlæg. Der er en række af de spørgsmål, der er kommet frem her, som jeg vil finde det mere rimeligt at besvare under udvalgsarbejdet end her fra talerstolen; jeg håber, at man ikke tager mig dette fortrydeligt op.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til hr. Falk Hansen, der fremførte det synspunkt, som også flere andre gav udtryk for, at det lovforslag, der her er til behandling, stillede de fattigere kvinder ringere end de mere velhavende, idet de mere velhavende kunne skaffe sig attest fra en psykiater for, at der skulle være betingelser til stede for svangerskabsafbrydelse. Jeg vil her henvise til lovforslagets § 3, stk. 2, sidste punktum, hvoraf det fremgår, at der netop skal være en speciallæge i psykiatri med i samrådet. Derfor tror jeg, at det for det første ikke er nødvendigt for en kvinde, der vil have sit svangerskab afbrudt, at gå til en psykiater, og for det andet, at den psykiater, der sidder i samrådet, meget vel vil forstå at vurdere de erklæringer, der eventuelt måtte komme frem.

Jeg er enig med fru Lis Møller i, at svangerskabsafbrydelse bør være den sidste udvej. Jeg vil også tro, at det er den sidste udvej. Svangerskabsafbrydelse er en farlig ting, farlig ikke alene fysisk, men også psykisk, det er en smertefuld historie, som man

kun går til, når det er aldeles umuligt for kvinden at finde andre udveje. Jeg kan også sige til fru Lis Møller, at adoptionsloven er en af de ting, vi overvejer, og jeg er enig i den betragtning, som hun gjorde gældende, at det måske var rimeligt i nogen grad at uvide adgangen til adoption.

Fru Else-Merete Ross spurgte mig, om svangerskabsafbrydelse kan tillades efter 12. svangerskabsuge, hvis det ikke er den fremtidige moders fejl, at det har trukket længere ud. Det mener jeg fremgår af § 6. Der kan ikke være tvivl om, at hvis der er tale om forsinkelse af en eller anden grund fra samrådets side, vil det kunne ske.

Hr. Morten Lange var inde på, at det lovforslag, der her er fremsat, savner et etisk grundlag. Jeg vil gerne have lejlighed til, når jeg er færdig med at omtale de enkelte indlæg, at prøve at fremstille det, der for mig står som det etiske grundlag for dette lovforslag.

Hr. Kjær Rasmussen talte om, at der var dele af landet, der var underforsynet med mødrehjælpsinstitutioner. Jeg kan sige, at det vil være ganske rimeligt og naturligt i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag at tage en drøftelse om mødrehjælpens forhold; selv om det hører under et andet ministerium, mener jeg, det vil være naturligt, at man også tager et samråd med socialministeren herom.

Fru Hanne Reintoft var vred på mig, kunne jeg høre, ikke så meget i de direkte spørgsmål, fru'en stillede, som i sin sidste bemærkning. Dertil vil jeg dog kun sige, at jeg har opfattelsen af, at fru Hanne Reintoft selv var en af dem, der gik ret stærkt ind for, at vi ophævede bestemmelserne om straf for pornografi.

Må jeg sige om grænserne, som blev fremstillet som meget tilfældige og vilkårlige, at der må jo nu engang altid være nogle grænser. Vi har sat grænserne dér, hvor vi syntes de var rimelige at have. Jeg kan heller ikke se, at hospitalslægerne skulle nægtes ret til at sige nej til at være med ved svangerskabsafbrydelser. Det må forekomme mig en ret at kunne sige, at man ikke vil være med til noget sådant.

Hr. Niels Jørgen Nielsen mente, at hvis lovforslaget blev vedtaget, kunne loven administreres som en lov om fri abort. Det tror jeg ikke den kan, og man må vel også